

# РЕШЕНИЕ

№ 609

## В ИМЕТО НА НАРОДА

гр. Перник, 15.10.2014 г.

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на двадесет и четвърти септември през две хиляди и четиринадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: СТЕФАН СТАНЧЕВ  
ЧЛЕНОВЕ: СЛАВА ГЕОРГИЕВА  
ИВАЙЛО ИВАНОВ

при секретаря В.Х. и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура – Перник, прокурор Михайлов, като разгледа докладваното от съдия Георгиева КНАХД № 621 по описа на съда за 2014 година, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от „\*\*\*\*\*“ ЕООД, ЕИК \*\*\*\*\*, седалище и адрес на управление гр. \*\*\*\*\*, представлявано от И. С. Т. – едноличен собственик на дружествения капитал, против решение № 444 от 30.06.2014г. на Районен съд – Перник, постановено по НАХД № 453 по описа на съда за 2014 година.

С атакуваното решение е потвърдено наказателно постановление (НП) № 14-А-35 от 17.03.2014г. на и.д. Директор на Регионална инспекция по околната среда и водите (РИОСВ) – Перник, издадено срещу „\*\*\*\*\*“ ЕООД, гр. Перник, с което за нарушение по чл. 136, ал. 2, т. 3, предл. 2 във вр. с чл. 35, ал. 3 и ал. 5 от Закона за управление на отпадъците (ЗУО) е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 7 000 (седем хиляди) лв..

В жалбата се твърди, че решението е неправилно и незаконосъобразно. Жалбоподателят възразява срещу установената от районния съд законосъобразност на процедурата по съставяне на акта за процесното нарушение, като сочи че свидетел по установяване на нарушението е единствено актосъставителя, поради което актът е следвало да бъде съставен в хипотезата на чл. 43 от ЗАНН. Жалбоподателят твърди и че са неправилни изводите на районния съдия относно правната квалификация на нарушението, както и заявява, че решаващият състав не е мотивирал своите изводи. По същество излага доводи, че пред първата съдебна инстанция не било безспорно установено наказаното дружество да е извършило вмененото му нарушение. Твърди още, че при постановяване на решението си районният съд не е анализирал всички доказателства, посочените за нарушени законови разпоредби и направените възражения в съдебно заседание. Алтернативно жалбата съдържа твърдение, че процесното нарушение е маловажно, тъй като не довело до настъпване на вредни последици, поради което наложената административна санкция се явявала прекомерно тежка за наказаното лице. От касационната инстанция се иска да отмени първоинстанционното решение и да се произнесе по съществото на спора, като отмени процесното наказателно постановление. В съдебно заседание касационният жалбоподател чрез пълномощника си пледира за отмяна на съдебното решение и отмяна на наказателното постановление.

Ответникът по касационната жалба – РИОСВ – Перник не изпраща представител.

Представителят на Окръжна прокуратура - Перник, дава заключение, че жалбата е основателна и предлага първоинстанционното решение да бъде отменено.

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срок и от страна в производството пред първа съдебна инстанция, за която решението е неблагоприятно, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, поради което следва да бъде разгледана по същество. Пред касационната инстанция не се ангажират писмени доказателства.

Административен съд-Перник, в касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства, съобрази сочените касационни основания и извърши проверка в пределите по чл. 218 от АПК, приема следното:

Обжалвания съдебен акт е валиден. Постановен е в необходимата писмена форма и подписан от съдията, разгледал делото. Правният спор е освен родово и местно подсъден на Районен съд-Перник като първа инстанция. Решението е постановено от едноличен съдебен състав, съгласно правилата на ЗАНН. От мотивите, ведно с диспозитива на атакувания съдебен акт, личи ясно и безпротиворечиво волята на съда защо процесното НП бива потвърдено.

Проверяваният съдебен акт е допустим, тъй като съдът е бил надлежно сезиран с редовна и допустима жалба срещу подлежащ на обжалване акт на правораздаване.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

За да постанови обжалваното решение Районен съд-Перник е приел от фактическа страна, че на 21.01.2013 г. Р. С., ст. пол. ООР при Второ РУ към ОД на МВР – Перник, при извършена проверка по повод сигнал за натоварен с желязо автомобил на ул. „Ставропол“ №1 в гр. Перник, установил на мястото товарен автомобил с марка „Ман“ с ДКН № РК \*\*\*\* АС, с водач А. И. С., натоварен с отпадъчно желязо. По повод това са уведомени сектор „ПИП“ при ОД на МВР – Перник. След извършена проверка е установено, че автомобилът е собственост на „\*\*\*\*\*“ ЕООД, гр. Перник, чийто едноличен собственик на капитала е баща на установения водач на автомобила. След изискана информация от „Стомана Индъстри“ АД е установено, че с автомобили на „\*\*\*\*\*“ ЕООД, ГР. ПЕРНИК, включително и с посочения във връзка с проверката, системно се извършва превоз на ОЧЦМ, включително и към датата на установяване на процесното нарушение, без дружеството да е декларирало осъществяването на подобен вид дейност и без изискваните за това документи. Предвид характера на установеното нарушение преписката е изпратена по компетентност на РИОСВ – Перник. Със съставяне на акт на 25.09.2013 г. срещу „\*\*\*\*\*“ ЕООД, ГР. ПЕРНИК е образувано административно наказателно производство за това, че на 21.01.2013 г. в гр. Перник, дружеството е осъществило дейност по транспортиране на ОЧЦМ без регистрационен документ, издаден от Директора на РИОСВ - Перник по реда на чл. 78, ал. 1 от ЗУО. На 17.03.2014 г. е издадено и процесното НП, с което дружеството е административно наказано.

При така установеното по фактите Районен съд – Перник е приел от правна страна, че актът и издаденото въз основа на него НП са съставени и издадени от компетентни органи и в кръга на правомощията им, в производство без допуснати съществени процесуални нарушения. Разгледал съществото на предявения пред него правен спор районният съдия е постановил, че безспорно именно посоченото за нарушител лице е осъществило вмененото му с акта деяние. Видът и размерът на наложеното административно наказание са приети за правилно, справедливо определени, както и съответни на целите по чл. 12 от ЗАНН. На основаните тези си изводи първоинстанционният съд е потвърдил процесното наказателно постановление.

Така постановеното решение е правилно. Районният съд е събрал всички относими доказателства, обсъдил ги е в тяхната съвкупност, като въз основа на тях е установил правилно фактическата обстановка. Изложените от районния съдия правни изводи за процесуална законосъобразност на административнонаказателното производство, респективно за правилно приложение на материалния закон с атакуваното НП се споделят изцяло от касационната инстанция.

Неоснователни са оплакванията на касатора относно липсата на анализ в съдебното решение на всички обстоятелства по образуваната преписка, на събраните доказателства и направените възражения на наказаното лице, както и на законовите разпоредби, вменени за нарушени от наказаното дружество.

В изпълнение на задължението си да дири обективната истина районният съдия след законосъобразно проведено съдебно следствие е обсъдил поотделно и в съвкупност всички представени и приобщени във връзка със спора доказателства, включително възраженията на процесуалния представител на наказаното лице и след отделяне на спорното от безспорното е постановил своето решение, което съответно и подробно е мотивирал.

Административнонаказателната отговорност на „\*\*\*\*\*“ ЕООД, гр. Перник е ангажирана за нарушение по чл. 136, ал. 2, т. 2 от ЗУО във вр. с чл. 35, ал. 3 и ал. 5 от с. 3. поради това, че с автомобил на посоченото дружество, на посочената дата е извършено транспортиране (в смисъла на § 1, т. 43. от ДР на ЗУО) на метални отпадъци без регистрационен документ, издаден от директора на РИОСВ – Перник по реда на чл. 78, ал. 1 от ЗУО. Предвид разпоредбата на чл. 35, ал. 2, т. 2, предл. 2 на ЗУО и във вр. с чл. 35, ал. 3 на ЗУО за дейности по транспортиране на отпадъци се изисква регистрация и издаване на документ по реда на глава пета, раздел II. По делото е безспорно установено, че с автомобила на наказаното дружество са транспортирани отпадъци от черни метали, без „\*\*\*\*\*“ ЕООД, гр. Перник да притежава издаден регистрационен документ за транспортиране на отпадъци. Оплакванията на пълномощника на касатора за липса на доказателства относно този факт не се приемат от съда като основание за отмяна на НП. Касаторът не представя изискуемия документ, а липсата на приложени писмени доказателства от страна на административнонаказващия орган (АНО) относно неиздаването на такъв не обосновава извод за недоказаност на процесното нарушение.

Не се приема и възражението за неправилно ангажирана административнонаказателна отговорност по отношение на наказаното дружество, вместо по отношение на лицето, управлявало автомобила към момента на извършване на нарушението. Нарушението е извършено с автомобил, собственост на „АВТОМЕТАЛ“ ЕООД, гр. Перник. По делото и преписката не се съдържат данни собственикът да е бил лишен от упражняването на фактическа власт върху конкретно посоченото и напълно идентифицирано като собствено на дружеството МПС, както и не се установява МПС да е било използвано против волята на представляващия дружеството. Напротив, данните по делото, извън твърденията в жалбата, които и касационния състав възприема единствено като обслужващи защитна теза, но необективни, сочат на факт на извършване на нарушението от посоченото за нарушител лице.

Без основание е и жалбата в частта ѝ, сочеща неспазена процедура по съставянето на акта за процесното нарушение предвид посочване като свидетел по установяване на нарушението на служителя на ОД на МВР – Перник С. С. Фигурата на свидетеля по установяване на нарушението административнонаказателният процес не обвързва с компетентност за установяване на нарушенията. Симеонов се явява именно свидетел по установяване на нарушението в частта относно факта на извършвания превоз, с посочения автомобил и при непредставен изискващ се документ. Не е в компетенциите на ОД на МВР – Перник, сектор „ПИП“ да образува административнонаказателно производство за установеното нарушение, поради което и преписката, ведно със събраните доказателства е изпратена на компетентния да състави акт орган. Това не лишава последния, при липса на данни относно направена регистрация и издаден документ по реда на глава пета, раздел II, от възможността да посочи разследващия орган като свидетел по установяване на нарушението по отношение на установените от Симеонов конкретни съставомерни, описани по-горе елементи. Освен това не се представя изискващия се от закона документ, както пред служителите на ОД на МВР – Перник, така и пред РИОСВ, нито се твърди да притежава такъв, с което осъществява и последния елемент на посочения административнонаказателен състав.

Не се приема и оплакването за неправилност на изводите на районния съд относно правната квалификация на процесното административно нарушение. Правилно и във връзка с разпоредбата на чл. 42, т. 5, респективно чл. 57, ал. 1, т. 6 от ЗАНН в акта и НП са посочени нарушените законови разпоредби. Под законови разпоредби се има

предвид както нарушената материалноправна, императивна норма, така и санкционната административнонаказателна, които са в неизменна връзка помежду си в случаите, когато отделните елементи на нарушената законова разпоредба се съдържат в различни нормативни текстове. Такъв е и настоящия случай. Нарушената законова разпоредба, така както е посочена в НП съответства напълно на описаното в обстоятелствените части на акта и НП нарушение. Не е налице непълнота в изписването на нарушената норма на закона, която да е така съществена, че да се е отразила на законосъобразността на производството и правото на наказаното лице да разбере кое задължение към държавата не е изпълнено.

Възраженията на наказаното лице относно липса на компетентност на актосъставителя също не се възприемат от съда. Независимо, че към датата на извършване на нарушението С. Й. – старши-експерт в РИОСВ – Перник, не е компетентна да установява нарушения на ЗУО, респективно да съставя актове, към датата на издаване на процесния АУАН, видно от приложената по преписката заповед, Й. е надлежно оправомощена да бъде актосъставител. Преписката, съдържаща данни за извършено административно нарушение е входирана РИОСВ – Перник на 25.06.2013г.. От този момент нататък данните за нарушението са предоставени на компетентните да съставят акт за нарушение органи, т. е. нарушителят е известен, и това е датата на установяване на нарушението. Актът е съставен 25.09.2013 г., т. е. в тримесечния срок по чл. 34, изр. 2, предл. 1 от ЗАНН. Без значение за процесуалната законосъобразност на началото на производството е датата, на която конкретно съставилият акта експерт е узнал за процесното нарушение след като актът е издаден в срока по чл. 34, изр. 2, предл. 1 от ЗАНН, а към датата на съставянето му, същият е бил оправомощен да стори това.

По повод пледираната с жалбата маловажност на деянието следва да се отбележи, че процесното нарушение не представлява такова с по-ниска степен на обществена опасност сравнено с нарушения от същия вид, тъй като по делото не са налице данни за смекчаващи отговорността обстоятелства, а вредните последици от факта на неговото извършване са отчетени с въздигането му в нарушение и предвиденото за него административно наказание. Фактът на първо такова нарушение АНО е отчел посредством налагането на наказание в минимален размер, което се явява съобразено с изискванията на чл. 27 от ЗАНН и същевременно обслужва целите на административното наказване, заложили в чл. 12 на ЗАНН.

Предвид всичко гореизложено Районен съд – Перник, като е потвърдил процесното наказателно постановление е постановил правилен и законосъобразен съдебен акт, който освен това валиден и допустим ще бъде оставен в сила.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК Административен съд – Перник

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 444 от 30.06.2014г. на Районен съд – Перник, постановено по НАХД № 453 по описа на съда за 2014 година.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ: 1. /п/

2. /п/